

Ósunnur ungi!

Viðmerkingar til viðgerðina av málinum um happadráttarloyvi

Sendingin, ið verður nevnd V-4 sending í útvarpinum, hevur verið væl umtókt av teim flestu — tað er altíð onkur, sum er misnøgður, tað vil so vera, og er soleiðis á øllum økjum.

Og tá tað varð nevnt, at allir Føroyingar finga gleði av útvarpinum, so skilti eg tað, sum at tað var eingin mentunnarstovnur uttan útvarpið sum var førur fyri at fáa kontakt við sjálvt tær mest fjarløgdu bygdir.

Jógvan Durhuus gramdi seg um, at einki fólk kom til sjónleik í Vestmanna leygarkvöld (jú, men so koma tey hini kvöldini).

Um útvarpið gavst við sendingunum leygarkvöld, hevði so Jógvan Durhuus áttíð sær at givið øllum Føroya fólki nakð undirhald í staðin?

Umframt at tær mest fjar-skotnu bygdinar eins og allar aðrar bygdir hoyra sendingarnar — góðar og minni góðar, alt eftir, hvussu fólki dæmar, so fáa øll tey mongu veiðiførini og ferða- og farmaskipini eisini lut í hesum.

Tá ið eg her havi sett sum yvirskrift ódámiligur ungi, so er tað ikki Jógvan Durhuus eg meini við, men hetta vóru orð, hann nýtti um útvarpið. Tað má standa fritt hjá honum at nýta orðið ódámiligur. Her er tað nakað annað, sum eg haldi vera nógv ódámiligi; ja, tað er alt ov milt sagt, tí orð sum óhugnaligt, ella ólógligt vildi eg nýtt um tað, sum Jógvan Durhuus nýtti.

Hann er postavgreiðslumaður í Vestmanna. Kunnu vestmenningar finna seg í, at postavgreiðslumaður teirra stendur og kunnger á tingsins røðara-

palli, hvør stættur, ið sendur flest seðlar inn til henda sama happadrátt?

Hava Vestmenningar, sum ikki hava so stóra inntøku, gjørt nakað ólógligt?

Eg spyrji, og lati spurningin fara víðari til postmeistarans. Hvi skulu Vestmenningar, sum hava litla inntøku, ikki kunna hava henda møguleikan fyri hálvassettu krónu at verða við í eini kapping? Tá eg nevni Vestmenningar, so er tað tí, at tað er einasta poststøð, har Jógvan Durhuus kann kontrollera, at tað eru (Framhald á 3. síðu.)

Einki høpi í, at hesi tøl verða sett upp hvørt móti øðrum

Soleiðis endar Johs Andr. Næs viðmerkingar sínar viðvíkjandi viðgerðini av bygging av ser-skúla, sum var fyri á tingi á grækarismessu.

Bert spell, at Joh. A. Næs

ikkí er komin við hesum víðaligu orðum longu tá málið fyrstu ferð var fyri á tingi, so hevði málið langt síðani verið lost.

Hvi kom báðu ferð ein meiriluti og ein minniluti?

Jú, tí tað vóru nakrir, sum hildu, at tá tað av serkønnum

Barnagarðar – vøggustovur

1717 pláss í vøggustovum, barnagørdum og fritíðarheimum hevur Københavns kommunu fingið børnum á 55 institútionum. Hetta dekkar bert 17 pst. á vøggustovum, 43 á barnagørdum og 13 pst. á fritíðarheimum.

Men eftir at hesi tøl eru komin fram, er tað hent, at nógv foreldur hava tikið sín børn heim av daginstitutionum.

Eini 8—10000 fólk gingu í kravgongu móti Kristiansborg, teirra millum ein rúga av børnum.

Á seðlum stóð at lesa: Nú er nóg mikið av pláss, men nú hava vit ikki ráð.

Orsøkin! sosialmálaráðharrin hevur sett sær fyr, at sparitiløkini skulu verða framd, áðrenn 1. apríl, um stjórnarflokkarnir eru førir fyri tað.

50 mill. kr. skuldu sparast í barnainstitutionum. Foreldrin skuldu gjalda hægri gjald fyri børnin. Eitt gjald t. d. hjá einum, sum hevði galdið 150 bleiv nú 230 kr. Ein vøkstur uppá 80 kr. Hetta eru foreldur sera misnøgð við. Tey flestu siga sum so: skúlin er ókeypis; var tað ikki líka so stór sjálffylgja, at barnagarðar og vøggustovur geva fria atgongd.

J. F.

køni maðurin, sum Ásbjörn Joensen visir á, er Johs. A. Næs, sum hevur sagt fyri Føroya kommunufelag, at tað er bert 1 — eitt deyvt barn, og tað eru 15 evnaveik, sum ikki kunnu fáa undirvísing í fólka-skúla, sostatt skal (eftir uppskotinum frá Føroya kommunufelag) byggjast skúli til 16 — sigur og skivur sekstan. Men FKF heldur, at hetta ljóðar so heilt ótrúligt, hvat gera teir so? Jú, teir »doublæ« og seta — 32, nú mugu fólk skilja, at her er ikki neyðugt við størri skúla, enn til tey 16—32.

Nú er málið sum sagt viðtikið, og væl veri tingmonnum fyri, at teir lótu skilið ráða og (Framhald á 4. síðu.)

Innilæstur ungdómur

Sjónleikurin, ið verður sýndur í hesum døgum, viðger eitt ógvuliga aktuelt evni – ungdómin. Í hesum føri innilæstan ungdóm

Høvundurin Jens Pauli Heinesen royndir at lýsa henda ungdóm, hvussu óvirkuligur hann er undir hesum óvanligu umstøðum, tey eru í.

Jens Pauli hevur lisið Sartre, hann hevur helst lisið Ninu Karsoy eisini.

Forsíðan á programminum gevur tær eitt hugskot, er tað Amnesty International sum gevur Jens Paula hetta hugskotið, eru teir politisku innilæstu fangarnir tann innilæsti ungdómurin. Ella sigir Johannes á seinra orðindinum til Jaros ella Leros, tá hann rýmir frá húsi og landi?

Tað ger akkurat tað sama. Hvør kann gera ser sína hugs-

an, sum hann nú fær burtur úr.

Undirritaða sá sjónleikin sunnukvöldið, og lat tað verða sagt alt fyr eitt, at tað hevur eydnast Kirstin Danielsen so avfæra væl, at fáa burtur úr leikinum og leikarunum, at tað er ein frægd at siggja og hoyra Tíllukku Kirstin!

Við tað, at høvundurin hevur viðgjørt eina skipan, har bert tann eini hevur valdið, og at øll andstöða verður kúgað, hugsa vit í fyrstu syftu um diktaturveldið.

Tað kann vera, hugurin leit-ar til viðurskið, sum eru okkum nærri enn t. d. Spania.

Høvundurin kann hava givið okkum ein sjónleik, sum kann tilleggast sum ein sjónleikur um politiskan moral.

Teri leikarar, ið her vóru á palli, vistu okkum, at vit eiga sera gott tilfar at tolka okkum hugskot høvundans.

At taka nakran leikara fram um ein annan er næstan ógjørligt. Tey høvdu øll sera krevjandi leiklut, sum tey maktaðu

sera væl. Men ikki kann eg lata vera við at flenna hjartaliga, tá eg hugsi um Flemming Samuelsen. Hvor replikkur, hvor vending, ja hvørt »beveg-ils« hjá honum gjørdi, at tú ikki kundi bara tær, sjálvt tá hesin neyðars studentur deyðaræddur stóð og rópti eftir luft, tí hann vildi kvalast. Tú vart »herligur« Flemming!

Misskiljið meg ikki, tit leikarar, øll eru fantastiska góð. Hevði eg hug at flenna, hvørja ferð studenturin segði ella gjørdi nakað, so hevði eg ikki hug at flenna, tá Ása (Elin) ikki vildi lata sína trúgv, sín kærleika, ja alt — tað var heldur hin vegin, at eg mátti leita mær lummaklútin fram (sentimentalt er slagið, vælsignað!) tá hon so háberslig, treisk og sterk fór niður til Johannes at standa við hansara lið.

Tað er ofta so, at tá onkur hevur ummælt ein sjónleik, hevur tað verið so, at meira varð skrivað um, at gardinur-nar í Sjónleikarhúsinum hingu

uppi enn, hóast tær vóru tungar av »dustie« o. s. fr.

Men ikki kunnu vit lata vera við at nevna, at sera hugnaligt var at sita inni í Sjónleikarhúsinum, nú alt var nýmálað — sera vælvaldir litir nýggjar, vakrar turkislitadur gardinar og passaliga heitt inni. Jú vist vóru umstøðurnar tær bestu í so máta.

Vón og ynski okkara er, at

nógv fólk leitar sær niðan í Sjónleikarhúsið at siggja henda sjónleik, sum avgjørt er verður at siggja.

Nú er sambandið millum bygdir so gott, bæði sjóvegis og landvegis, at stuttligt hevði verið um avbygda fólki eisini leitaðu sær til Havnar og untu sær eina hugnaliga løtu í Sjónleikarhúsinum.

Dóra.

Onkur annar hevur skrivað um sjónleikin. Tað kemur í næsta blað.

Blstj.

B. 36

35-ára stovningarveitsla verður leygarkvöldið 27/3 1971 kl. 20.

BORÐHALD
SKEMT
DANSUR

Atgongumerki á 30 kr. fáast í B.36-húsinum mána-kvöldið 22., týskvöldið og mikukvöldið 24. frá kl. 19—21.

NEVNDIN